

Reedtz-Thott: Må jeg indlede med at omtale lovforslaget om forbud mod fremstilling af margarineost og herom blot sige, at et kategorisk forbud mod fremstilling af margarineost nok i formen kan virke stærkt, men vist ikke i realiteten har nogen uønskede praktiske konsekvenser, idet denne form for ost jo ikke er fremstillet her i landet siden 1926. Når den bestående ret til at fremstille margarineost kan give anledning til, at original dansk ost misrekommanderes i udlandet, kan mit parti ikke have nogen betænkelighed ved at tiltræde den højtærede landbrugsministers forslag.

Begrundelsen for landbrugsministerens forslag om et nyt tillæg til den gamle lov af 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. v. er ønsket om en tidssvarende kvalitetskontrol. Den gamle lov af 1911 indeholder som bekendt bestemmelser om mærkning og kontrol med en række landbrugsvarer af fremmed oprindelse foruden reglerne om tilvirkning, forhandling og udførsel af dansk smør. Man må vist være enig med den højtærede landbrugsminister i, at den gamle lov på flere punkter virker forældet, og jeg forstår da også, at man er indstillet på, at hele lovkomplekset bør bearbejdes og i en senere samling forelægges i en helt ny affattelse. Man ønsker imidlertid ikke her at foregribe begivenhedernes gang, men vil afvente et tidspunkt, hvor man kan overse konsekvenserne af de ændringer i handelsforholdene, der ventes at ville indtræde ved ophøret af langtidsaftalen med England nu i efteråret. Forventningen om de ændringer, der vil finde sted, gør det imidlertid ønskeligt at træffe bestemmelser om den fremtidige kvalitetskontrol med det lurmærkede smør samt at give landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte ensartede regler for pakning og mærkning af eksportsmørret, som jo i fremtiden forventes at ville blive solgt i detailpakning i større omfang, end tilfældet er i øjeblikket, hvor størsteparten af smørret sælges i dritler.

Det foreliggende lovforslag skal erstatte tillægsloven af 1942 til den gamle lov og har fået en sådan form, at denne tillægslov af 1942 kan ophæves, når lovforslaget er vedtaget. Derfor gentager lovforslaget en række af 1942-tillægslovens bestemmelser i uændret eller omtrent uændret skikkelse.

Lovforslagets § 1, stk. 1, drejer sig om landbrugsministerens ret til at udøve kontrol med smørkvaliteten på de mejerier, der tilvirker eller ompakker lurmærket smør, og gør disse mejeriers ret til benyttelse af lurmærket afhængig af de til enhver tid fastsatte kvalitetskrav. Herimod kan mit parti ikke have noget at indvende.

§ 1, stk. 2, drejer sig om autorisation til at foretage selve eksporten. Denne eksport foretages jo ikke ofte af de enkelte mejerier, men i de fleste tilfælde af en eksportorganisation, enten en andelsorganisation eller et privat eksportfirma. Retten til at eksportere hviler også i øjeblikket på en sådan autorisation. Villkårene for at opnå denne autorisation tænkes ikke ved nærværende forslag i det væsentlige ændret, og det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det på ingen måde er hensigten at afsvække kravene til eksportørerne. Det er der næppe heller nogen der ønsker. Man må vel her blot have lov til at forudsætte, at kontrollen med smørret og dets opbevaring inden eksporten udøves på en sådan måde, at den ikke griber mere end højest nødvendigt ind i smørekseporterhvervets frie forhold, og tilrettelægges på en sådan måde, at den er til mindst mulig gene for handelens udøvere. Men som sagt, alle har vel interesse i, at det smør, der eksporteres fra Danmark, stæde med rette kan bevare sit ry som et førsteklases produkt — når det så blot i fremtiden ikke må blive blandet med andre landes smør, før det sælges til det engelske publikum.

§ 1, stk. 3, drejer sig om retten til at handle med smør på hjemmemarkedet. Her medførte forholdene under krigen en meget væsentlig ændring. Eksporten blev lagt om fra England til Tyskland, andre lande måske også, og kunne ikke mere gå gennem de private eksportører. For at disse eksportører kunne bevare deres eksistens, fik de i praksis en til kontrolbestemmelserne knyttet autorisation til at handle en gros på hjemmemarkedet, en ret, der til gengæld blev indskrænket for de enkelte mejerier. Dette berørte særlig enkelte stor-københavnske konsummælkforsyninger, der traditionelt foruden mælken havde indkøbt og videresolgt betydelige kvantiteter smør. Det må på en måde forekomme naturligt, at man nu igen søger at skabe den fri-